

HRVATSKA MISAO

PREDPLATA ZA ŠIBENIK I AUSTRO-UGARSKU GODIŠNJE K 14.—, POLUGODIŠNJE I TROMJESEČNO SURAZMJERNO. — SA DNEVNOM DOSTAVOM K 21 GODIŠNJE. — POJEDINI BROJ 10 PARA. — OGLASI PO CIJENIKU. — PLATIVO I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

- IZLAZI SVAKI DAN -

TELEFON BR. 74. — ČEKOVNI RAČUN 129.871. —

UREDNIŠTVO I UPRAVA NALAZE SE NA TRGU SV. FRANE IZA OBCIN. PERIVOJA. — VLASTNIK, IZDAVATELJ I ODGOVORNI UREDNIK JOSIP DREZGA. — TISAK: HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA U ŠIBENIKU, U. Z. S. O. J.

GOD. III.

ŠIBENIK, srijeda 27. listopada 1915.

BR. 212. (442.)

Na putu za Kragujevac. - Sa Višegrada Srbi i Crnogorci bačeni iz Bosne na granicu. - Strahote bitke na Soči. - Pred frontom jedne same naše regimente 3.000 talijanskih lješina. - Posjet Trstu uzvraćen Mlecima.

Balkansko ratište.

BEČ, 26. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Istočno od Višegrada prodiruće austro-ugarske bojne sile bacile su neprijatelja na granicu. Među protivnicima nalazili su se, uz srpske bataljone, i crnogorski.

U sjeverozapadnom uglu Srbije operirajuće austro-ugarske čete armade generala Koevessa približuju se gornjoj Kolubari i gradu Valjevu, koji su Srbi pred našim konjaničtvom ispraznili.

S Obrenovca u pravcu prema jugu odposlane austro-ugarske divizije istrgle su protivniku, nakon ljutih borba, jake visovne položaje južno i jugoistočno od Lazarevca.

Njemačke čete raztjerale su neprijatelja preko Arangjelovca. U Topoli i na visovima istočno od nje austro-ugarske čete nalaze se u kreševu.

S obe strane Morave prodiruća njemačka armada domogla se je visova istočno od Rače, mjesta Markovca i daljnjih srpskih položaja jugoistočno od Petrovca.

Obrežje u dunavskom traku istočno od tjesnaca Klisure najvećim dijelom bilo je od neprijatelja ispražnjeno. Ovdje su dovedena tri topa koje Srbi ostavili, među njima jedan teški.

Zamjenik šefa generalnog stožera Von HÖFER.

BERLIN, 26. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Istočno od Višegrada dospjelo se je u visovnu liniju Suhagora-Panos.

Armade generala Koevessa i Gallwitzja dobro napreduju.

Sjeverni obronci doline Rače južno od Palanke zaposjednuti su. Dalje istočno zauzeti su Markovac, Laole i Kučevo.

Zadnja tri dana 960 Srba zarobljeno.

Vrhovna vojna uprava.

Talijansko ratište.

BEČ, 26. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Jučerašnje bitke, u prisposobi sa prijašnjima, prošle su na fronti Doberdoba mirnije.

Naprotiv opet je skrajno žestoko bilo rvanje oko naših položaja na mostobranu Gorice i Tolmina, kao što i u odsječku sje-

verno od Tolmina do Krna. Sve ove borbe svršile su podpunim neuspjehom napadača neprijatelja.

Na Krnu skršila su se tri talijanska nasrtaja u našoj vatri.

Pred Mrzlim Vrhom izjalovio se je neprijateljski noćni napadaj.

Proti tolminskom mostobranu poslije podne je osobito živahna artiljerijska vatra pripravljala nove napadaje jakih sila.

Na večer kasno odbile su naše čete jedan takav napadaj na visove zapadno od Sv. Lucije. Jutros pak rano odbile su jedan drugi napadaj na položaj sjeverno od Kozarskoga, koji je doveo do borbe na šake, i to uz najteže gubitke po neprijatelja.

Prostor Desole stajao je neko vrijeme pod bučnom vatrom.

Slabiji talijanski napadaj na Zagoru bio je lako odbiven.

Monte Sabotino, pred kojim je protivnik zadnjih dana izgubio najmanje 2.500 ljudi, jučer nije više napadan, ali je bio od talijanske artiljerije žestoko bombardiran. Mnogobrojne granate pale su i u južni dio Gorice.

Na večer napale su jake neprijateljske čete visočje Podgore. Nije im pomoglo niti to, što su upotrebljavali bombe s otrovnim plinovima. Bili su krvavo odbiveni.

Jučer je bilo moguće mjestimice pregledati gubitke Talijana u njihovim napadajima na visoravan Doberdob. Tako leži pred frontom jedne naše infanterijske regimente 3.000 neprijateljskih lješina.

Na tirolskoj fronti odbili su braniči položaja Lafrauna napadaj talijanske infanterijske regimente broj 116.

Zamjenik šefa generalnog stožera Von HÖFER.

Dogadjaji na moru. Napadaj na Mletke.

BEČ, 26. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Dne 24. ov. mj. poslije podne posjetio je jedan talijanski avia-

tičar grad Trst bombama, pri čemu je on, a da materijalne štete nije naneo, usmrtio tri stanovnika, a više njih ranio.

Nekoliko sati kasnije taj posjet uzvraćen je od našega hidroplana Mlecima, gdje je on od 10^{1/2} sati večer do jednog sata u jutro brzim hitom obasuo bombama

srednjega i najtežega kalibra izdašno i uspješno arsenal, električnu centralu, kolodvor, nekoliko utvrda i druge vojne gradjevine te prouzročilo mnogobrojne požare.

Sljedećeg jutra u 8 sati jedan odjel naših hidroplana ponovno je navalio na Mletke, gdje je buknuo još jedan požar prouzrokovan od noćnog bombardiranja. Osim prije nabrojanih zgrada ovaj put su bombardirani uspješno i hangar za zrakoplove te ratni brodovi.

Slabi pokušaji dvaju neprijateljskih aviačara, da našu akciju ometu, bili su u najkraće vrijeme spriječeni puščanom vatrom.

U obim podhvata naših aviačari bili su obasuti vatrom jake artiljerije, žestoko ali bezuspješno. Svi su se povratili neozledjeni.

Zapovjedništvo mornarice.

Rusko ratište.

BEČ, 26. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Jugozapadno od Czartoryska boreće se austro-ugarske sile odbile su više napadaja ruskih strijeljačkih divizija, pri čemu su zarobile dva časnika i 500 ljudi, a jedan puščani stroj zaplijenile. Njemačke regimente bacile su neprijatelja s obe strane ceste koja ide sjeverozapadno od Cartoryskog. Ukupno su Rusi u ovom prostoru ostavili u rukama saveznika 4 časnika, 1.450 momaka i 10 puščanih strojeva.

Inače je položaj na sjeveroistoku ostao nepromijenjen.

Zamjenik šefa generalnog stožera Von HÖFER.

BERLIN, 26. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Odsječak Iluxta sjeverno od Illuxta opet smo prešli.

Još prekjučer prelazno zauzeti majur Kažimirski čvrsto je u našoj saci.

Ruski napadaji istočno od Baranoviči i južno od Wygonovskojeg jezera bili su odbiveni.

Istočno od Kulki u noći na 25. ov. mj. osvojeni su na juriš neprijateljski položaji. Opceniti ruski protunapadaj ostao je bezuspješan. Jučer se je dalje uznapredovalo. Četiri časnika, 1450 momaka zarobljeno, 10 puščanih strojeva zaplijenjeno.

Vrhovna vojna uprava.

Francusko-englesko ratište.

BERLIN, 25. listopada (KB). Službeno se saopćuje:

Dne 24. ov. mj. izgubljeno je pred bježno na izbočenom kutu sjeverno od Lemesnla jedno 250 metara našeg položaja. Jučer su Francuzi odanle ponovno izbačeni. Pet časnika i 150 momaka zarobljeno.

Vrhovna vojna uprava.

Ententa će ozbiljno....

PARIZ, 26. listopada (KB). „Figaro“ prima iz Atene:

Diplomatska saopćenja kažu, da su vlasti entente zaključile poduzeti nove krepke mjere, da Srbiju podupru. U tu svrhu iskrcat će se bezodvlačno znatni zborovi četa. Engleska da je obećala poslati odmah mnogobrojne čete i znatan materijal.

Grčki princ u Solunu.

LONDON, 26. listopada (KB). Reuterov dopisni ured prima iz Atene:

Nasljednik prijestolja princ Juraj odputovao je u Solun.

Novi turski ministar za vanjske.

CARIGRAD, 26. listopada (KB). Predsjednik komore Halilbey imenovan je za ministra vanjskih posala.

Potopljen talijanski parobrod.

PARIZ, 26. listopada (KB). „Matin“ prima iz Soluna:

Talijanski poštanski parobrod „Scilla“ potopljen je u egejskom moru od podmornice.

Osam talijanskih zborova na Soči.

Bazelski „Anzeiger“ javlja: Talijani su napali u novoj bitci s ništa manje nego osam aktivnih zborova. Činjenica, da ponovno nisu mogli osvojiti austrijske položaje, dokazuje iznovice, da su austrijski položaji neosvojivi.

Držanje Rumunjske.

Švicarski listovi javljaju iz Bukurešta, da se za kratko vrijeme ima očekivati odluka Rumunjske. Šef generalnog stožera konferirao je više sati s kraljem, bilo da nema sumnje, da će se Rumunjska, koja kao pobjednica hoće da izadje iz rata, staviti uz centralne vlasti. Poslanici ententnih vlasti u velike se naprežu. Kralj je srpskoga poslanika primio u audienciju.

Dnevna zapovjed kralja Petra.

Iz stana ratnih dopisnika javlja se ovo:

Ovdje se saznalo za dnevnu zapovjed kralja Petra, koju je upravo dne 2. listopada srpskim četama i u kojoj se veli:

„Ja sam slabašan starac, te jedino mogu od Boga izprositi blagoslov za Vas srbske građane, žene i djecu. Ali jedno Vam prisizhem: Ako borba dovrši sramotom, da podlegnemo, ne ću preživjeti slom. Sa propalom domovinom umrijeti ću i ja!“

Bagdadska željeznica.

Dio badadske željeznice od Isabija do Radjao predan je prometu. Otvorenje toga djela približilo je za 47 kilometara sirijsku željezničku prugu bagdajeskom glavnom tunelu.

Bugarski vojskovođe.

Vrhovni zapovjednik general Šekov.

Kad je pred dva mjeseca bugarski ratni ministar general Fičev, koji je u službi sve učinio, da dovede bugarsku vojsku do one visine, da bude dorasla novim zadacima, što je sad čekaju, zamolio radi narušena zdravlja otpust od službe, kralj je Ferdinand udovoljio njegovoj molbi, a na njegovo mjesto sporazumno s vladom imenovao mladog višeg časnika pukovnika Šekova i u tome se na jednom pokazuje nova politika u Sofiji.

Prije se je kralj s vladom, imenujuć ratnog ministra, držao čvrsto načela, da kandidat za to mjesto valja da bude, ako ne nadzornik vojske, a ono barem stariji zapovjednik divizije. A Šekov je bio istom onda promaknut za generala; kad je bio imenovan ratnim ministrom. Šekov je bio jedan od najmlađih zapovjednika divizije i to je mjesto obnašao samo malo mjeseci.

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje su se mnoge bojali, provesti juriš i da se ona može osvojiti odmah, pošto je bila opkoljena, dakle još u oktobru 1912. To je svoje mišljenje on neumorno zastupao kod vrhovnog zapovjedništva. A general Fičev, koji je bio šef generalnog stožera kod tog vrhovnog zapovjedništva, bio je toga mišljenja, da bi bugarske vojske (prva pod Kutinčevom a treća pod Ratkom Dimitrijevom) morale ići naprijed, a druga vojska da bi se morala zadovoljiti tim, da drži dalje opkoljeno Drinopolje. Pa to se je tako i bilo provadljivo više mjeseci. Ali kad je na 11. marta 1913. izašla zapovijed od generala Fičeva, da se posjednu samo prvi položaji pred Drinopoljem, ali ne i utvrde, zapovijedio je Šekov, pošto su Turci bili proganjeni iz njihovih prednjih položaja, da se uzmu na juriš i utvrde, i skoro za tim — već na 13. marta — bilo je osvojeno Drinopolje. Nije Šekov tu radio protiv zapovijedi vrhovnog zapovjedništva, nego je

General Šekov stajao je daleko od svake političke struje i poznat je samo po svojim vojničkim djelima višega i najvišega sloga. Prije svega je bio organizator i dugogodišnji upravitelj škole za pričuvne časnike u Sofiji i šef generalnog stožera druge vojske pod generalom Ivanom za vrijeme turko-bugarskog rata. Kao upravitelj spomenute škole odgojio je on par hiljada pričuvnih časnika, koji su svojim djelima bili na diku bugarskoj vojsci za vrijeme balkanskih ratova. I baš među ovim pitomcima škole za pričuvne časnike najjače je popularnost Šekova, a to je politički najvažnije osobito za sadašnje vrijeme za Bugarsku. Kao šef generalnog stožera druge vojske Šekov je poveo prve bojeve protiv Turske, okopio Drinopolje, poveo juriš na nj i zauzeo ga.

Možda nema dviju ličnosti među visoko nadarenim časnicima generala, stožera, koje bi bilo tako oprečne naravi, kao što Šekov i Fičev. General Fičev se dugo premissija i oklijeva, te je kao stvoren za defenzivu, na veliko zasnovanu, a general Šekov je energičan, jake volje i bezobziran u izdavanju i konačnoj provedbi zadaće, koja mu se daje ili koju sebi, što je mnogo važnije, preduzme. Ta je oprečnost osobito padala u oči kod pitanja, hoće li jurišati na Drinopolje. Šekov je bio tog mišljenja, da se može na ovu tursku tvrđavu, koje

predviđao da će takva zapovijed izći, pa ju je unaprijed i proveo.

Zanimivo je također uspoređenje između Šekova i generala Mihajla Savova, vrhovnog zapovjednika vojske za vrijeme rata s Turcima i Srbima i Grcima (do 18. juna 1913.). Pošto je general Savov više godina bio ratni ministar kod stambolovističkih vlada (pod predsjedništvom Stambulova, Rače Petrova i Dimitra Petkova) pa se bavio i političkim pitanjima, premda nije spadao u nijednu političku stranku; i pošto je bio generalisimus na početku rata Bugarске s prijašnjim saveznicima, to ne bi bile neke stranke odobrile njegovo imenovanje. Sve političke stranke u Bugarskoj i cijeli narod moraju osjećati, misliti i raditi složno, onda je imenovanje Šekova, koji je popularan među svim strankama, događaj od najveće važnosti. Kao što je Savov popularan među svim aktivnim časniciima, osobito među svojim pitomcima (Savov je bio, kad nije bio ministar rata, upravitelj vojničke škole u Sofiji, i to više godina), tako je isto popularan Šekov, a najviše među pričuvnim časniciima, koji kao građanske ličnosti spadaju u razne političke stranke.

Domaće vijesti.

Zapljena kaučije „Novog Lista“. Svojedobno smo javili, da je za bivšim zastupnikom Suplom izdana tjeralica radi zločina veleizdaje. Savezno s time javlja se sada, da je budimpeštansko sudšte naložilo riečkom sudštu, da mu se imadu zapleniti sva dobra, kao i položena kaučija za izdavanje „Novog Lista“. Sudšte je predalo spise dru. G. Ferisu i imenovalo dra. Rodana da izvrši nalog.

Wacht an der Donau. Kada su godine 1871. Nijemci pobijedili Francuze i rijeku Rajn odredili kao medju novoga Njemačkoga carstva, nastala je danas već svuda poznata himna „Die Wacht am Rhein“, kojoj zvuči svakom Nijemcu u carstvu — a i drugdje — rasplamte srce i zanesu dušu. Ta je pjesma u tiješnoj svezi s porudajem Njemačkoga carstva i vječita uspomena na veliko djelo njemačkoga političkoga prepoda. Austrijski Nijemci, koliko god im je draga, ipak se nijesu mogli oteći osjećaju, da ona „Wacht am Rhein“ ipak nije njihova pjesma, i da se ondje izriču čuvstva za državu, koja nije njihova, pa da zato ta pjesma ne podoba njihovim legitimnim čuvstvima. A ipak bi i oni htjeli imati nešto nalik na onu pjesmu, pogotovo u današnje doba velikih čuvstava. I sjetio se, da i oni imaju rijeku, makar i nebila na medji, ali je veličajna, teče preko cijele Monarhije, rijeka Dunaj, dakle baš zgodna da bude materijalnom podlogom poetički zaodjevenoj ideji, sličnoj onoj, koja je našla izražaja u „Wacht am Rhein“, — i tako per analogiam nastade misao, da se stvori pjesma „Die Wacht an der Donau“. Raspisane nagradu za takvu pjesmu, i sad se javi čudo. Njemačko se pleme u austrijskim zemljama pokazalo krcato poezijom, kako niko ne bi mislio: 1692. pjesme stigle su pod onim naslovom, a od ovih su 1272 pronađene, da odgovaraju odredjenim uslovima i da su sposobne za natjecanje. Prvu je nagradu dobila pjesma „Die Donauwacht“, kojoj je pjesnikom Karl Frank, općinski činovnik u Steyeru. Pjesma je budnica, stihovi su kombinirani jambi i daktili, svrstane su u njima aktualne patetične fraze bez viših kakvih ideja; dobro se čitaju i zgodni su za muzikalnu kompoziciju. Nijemstvo se u toj pjesmi ne ističe, ali je zadahuta idejom „velike Austrije“. Ne podoba dakle današnjem sastavu i s onu stranu Lajne slabo će paliti.

Drugu je nagradu dobila pjesma „Rhein-Donaulied“, u kojoj pjesnik ne će da mu se znade za ime; u toj se pjesmi slavi bratstvo Nijemaca u Habsburškoj monarhiji i carstvu.

Neka neko pokuša spjevati pjesmu na podlozi Dunava, koja će jednakin načinom rasplamsati srca i zanijeti duše svim narodima Monarhije! Kome to uspije, za toga će se moći reći, da je izvršio veliko djelo.

Grad i okolica.

PREDBROJNICIMA NA ZNANJE. Ovo dana uprava će početi odpošiljanjem računa za zaostalu predbroju. Upozorit nam je, da predplata sa dostavom lista samo dvaput na tjedan iznosi K 14 godišnje, a predplata sa dnevnim dostavom lista iznosi K 21 godišnje. Molimo predbrojnike, da ne čekaju opomenu uprave, nego da svoju dužnost izvrše odmah.

Jedinstvene maksimalne cijene na blago za klanje. Kako „Slovenec“ iz puzdana izvora saznaje, doskora uvest će se jedinstvene maksimalne cijene na blago za klanje i to za cijelu monarkiju. Odnosni pregovori s Ugarskom napreduju vrlo povoljno. „To je — veli ljubljanski list — po našem uvjerenju jedini pravi put, da se na opće zadovoljstvo riješi pitanje opskrbe pučanstva mesom i mašću“.

40. godišnjica vjernoga i rijetkog službovanja. Na 25. tek. listopada navršilo se 40. godina što naš sugrađanin g. Josip Meneghelli djeluje u svojstvu trgovačkog činovnika upravitelja kod poznate tvrdke Vincenzo Inchiostri e figli. Još mlad student je u nju i danas je, što je najboljim dokazom da je uvijek radio savjestno i pošteno.

Naš šior Bepo poznat je o. sve dobro u našem gradu i okolici, svi ga bez iznimke hvale kao čovjeka dobra, miroljubiva. Radi njegove blage čudi, lijepih manira i prijateljske susretljivosti zavoljen je od svakoga. Stekao je radi navedenih osobnih vrлина puno prijatelja ovdje i vanka i željni su mu ovim putem, za ovu prigodu, iskazati svoju radost i prikazati iskrena čestitanja, da ga gospodin Bog za dugi niz godina još uzdrži zdrava i čestita. Svečar je primio mnoge brzojavnih i pismeni čestitanja.

Vjenčanje. Naš vrlo prijatelj gosp. Paško Gracin u Primoštenu slavio je dvostruku slavu: vjenčanje svoje kćeri gđice Kristine sa gosp. Jerom Šubašičem, našim dobrim pristašom i vjenčanje svoga sina Krste sa gđicom Vannom kćeri gosp. Paške Makelje. Dičnim mladencima naše srdačne čestitke.

Aprovizacija u Splitu. Odbor za aprovizaciju u Splitu izdaje bonove, na temelju legitimacija za brašno ili kruh, kojim bonovima pojedine obitelji, koje broje preko 3 člana, mogu dobiti manistre kod tvrdke Ganz.

Nadležna vlast u Splitu, kad je uvidila da ribari, zbog cijenika, nose ribu svagdje samo ne u Split, izjavila se spremnom u nekim vanrednim slučajevima dopustiti ribarima da prodavaju i skuplje.

† **Ivan Vidović.** U Trogiru je preminuo naš sugrađanin čk. por. ovrhovoditelj Ivan Vidović, otac vrlih pravašna don Slanka, župnika u Vinišću, i Dragutina, činovnika na ovdješnjem Poreznom Nadzorničtvu, sada u vojsci. Uglednoj obitelji i podbini naše saučeeče, a čestitom pokojniku bilo rajsko naselje.

Zlatna igla sa brilantom izgubljena je. Tko je našao, umoljava se, da je preda u upravu našeg lista, uz dobru nagradu.

Izgubljena je jedna naušnica. Poštenim nalaznik umoljava se predati ju u upravu lista, gdje će biti dobro nagradjen.

Najnovije vijesti.

Veliki izbor ratnih dopisnica 100 kom. K 5.— „Osmrtnice Italije“ (dopisnice) 100 kom. K 4.— Slike „Vjernih Saveznika“ za ukovrenje 1 kom. K 1:80 Svakovrstnih umjetničkih i drugih razglednica. Skladište svih kancelarijskih predmeta.

Remington Standard Jedan milijun pisaačih strojeva u porabi. Model X i XI. BEZ KONKURENCIJE Podpuno americko pokućstvo

GLOGOWSKI & Co. - TRST Piazza della Borsa No. 14 I kat Telefon br. 17—70.

TRGOVCI I OBRTRNICI ŠIBENIKA! Trgovačko-obrtrnička Komora u Zadru, čiji smo mi članovi, pozivlje vas na UPISIVANJE u

TREĆI AUSTRIJSKI RATNI ZAJAM 5 1/2 % o, od poreza prosti.

Zadnji rok za upisivanje je 6. studenoga 1915. (Rok ne će biti produljen).

Tečaj emisije K 93:60 %
Odbitak 1/2 %
Rovist na tečaju 6:9 %
Rendita na podpunu isplatu 6 1/4 %

Ratni zajmi mogu da upišu i oni koji nemaju gotovine, jer Banke anticipiraju do 75% nominalne vrijednosti.

Povratak cijelog nominalnog kapitala na 1. listopada 1930.

Član Trgovačko-obrtrničke Komora u Zadru, odsjek Šibenik
UGO FOSCO.

Vješti gostioničar

stručnjak, prost od vojništva, supruga izvrstna kuharica, prezeo bi uz kaučiju gostionu na dobrom mjestu.

Cijenij, ponude neka se uprave pod znakom „Gostioničar 1000“ na upravu lista.

Raznašači novina

i u starijim godinama traže se uz dobru zaslužbu.

Prijaviti se u upravu lista.

Ko ima na prodaju rabljeni ormar u dobrom stanju, neka javi uredništvu lista pod „R“.

TRAŽI SE udoban sunčani stan za omanju obitelj. Ponude valja uputiti uredništvu lista pod „R“.

Papirnica Eugen Dellin Šibenik.

Veliki izbor ratnih dopisnica 100 kom. K 5.— „Osmrtnice Italije“ (dopisnice) 100 kom. K 4.— Slike „Vjernih Saveznika“ za ukovrenje 1 kom. K 1:80 Svakovrstnih umjetničkih i drugih razglednica. Skladište svih kancelarijskih predmeta.

Remington Standard Jedan milijun pisaačih strojeva u porabi. Model X i XI. BEZ KONKURENCIJE Podpuno americko pokućstvo

GLOGOWSKI & Co. - TRST Piazza della Borsa No. 14 I kat Telefon br. 17—70.

JAVNA ZAHVALA

Pogodom teške tuge, koja nas zadesi g. Jemim i nenaknadnim gubitkom našeg muža časosnog oca i emulog dne 17. tek.

IVANA VIDOVIĆ

C. K. POREZNOG OVRHOVODITELJA U MIROVINI

svesrdno zahvaljujemo g. D. P. S. i D. P. J. dino, koji su uložili svu blagodu za ga spaće.

Od ordea zahvaljujemo vlč. Don A. Fubignoni i Don I. De-lalle, koji su milom pokojniku zaduže sv. sakramente i dielili. Hvala prečastnoj gg. kancionici, mje. tnom svećenstvu, OO. Dominikancim, župniku Segana i Židnoga koji su sprovedu očešovalu osobito Prag. opatu J. i v. Sentinella koji je sprovedu rukovodio.

Hvala gg. činovnicim poreznog ureda, koji su osobito počast milom pokojniku izkazali. Hvala i svim ostalim činovnicim i vlastima na za. bnoj i. Hvala i celom građ. i svim ovim plemenitim dušam, prvoj i drugog spola, koji su tom prigodom s nama tugu dielili, oko sproveda brigovali se i pomogli da što uredije ispame.

Hvala i onima, koji su se nas sjetili bilo pismeno, bilo kakvim doprinosima u dobrovoljne svrhe zadnju počast milom pokojniku izkazali.

Bog svima naplatio.

ROGIR, 22. listopada 1915.

TONKA i. VIDOVIĆ, supruga.

Don Stanko, Danica, Dragutin i Marija, djeca.

HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA ŠIBENIK

UKNJIŽENA ZADRUGA SA OGRANČENIM JAMSTVOM (Dr. A. DUBIČIĆ I DRUG.)

OBSKREBJENA JE SVIM MATERIJALOM, TAKO DA JE U STANJU TOČNO, BRZO, U MODERNOM SLOGU TE UZ VEOMA UMERENE CIJENE IZRADJIVATI SVE NEOPHODNE SPADAJUĆE U TISKARSKU ŠTRUKU

IZRADJUJE POIMENCE POSJETNICE, TRGOVAČKE MEMORANDUME, RAČUNE, NASLOVNE LISTOVE, TRGOVAČKE I SLUŽBENE OBOVJE, VJENČANE KARTE, PLESNE I DRUGE ZABAVNE POZIVE I PROGRAME, OSMRTRNICE, CIJENIKE, JESTVENIKE I T. D. I T. D.

VELIKO SKLADIŠTE TISKANICA ZA OBČINE I ŽUPSKJE UREDE.

PRODAJA RAZNOVRNOG ČISTOG PAPIRA I OBOVJA

Upisivanje na

Treći 5 1/2 % austrijski ratni zajam

počelo je dne 7. ov. mj., a trajat će do 6. studenoga u 12 sati o podne.

Supskripciona cijena iznosi 93.60 % dodavši 5 1/2 % kamata komada od 1. oktobra 1915. do dana uplate.

Ublježba slijedi pomoću prijavnog formulara, koji se kod podpisane dobiva. Isto se može učiniti i bez prijavnog formulara pismom, u slijedećem obliku:

„Na temelju objavljenih uvjeta prijavljuvanja potpisujem ja Nom. K. 5 1/2 % trećeg austrijskog ratnog zajma i obvezujem se na primitak i izplatu prama dopitanju.“ Istodobno uplaćujem

Nabavna ciena za upisbu do 200 K mora se platiti u potpunom iznosu odma za upisbe; kod upisbe preko 200 K mora se pri upisbi uplatiti 10% nominalne vrijednosti, dne 6 prosinca 1915. i na 5. siečnja 1916 sa 20% svaki put, dne 5. veljače sa 25%, a dne 6. ožujka 1916. sa preostalim iznosom podpune protivrijednosti.

JADRANSKA BANKA PODRUŽNICA U ŠIBENIKU.

Mjesto komptoaristice traži gospodjicu, koja već vješta, a poznaje u pismu i govoru hrvatski, njemački i talijanski te knjigovodstvo. Ponude na upravu lista.

HRANA može se dobiti u dobroj kući uz umjerene cijene. Uпитat se u uredništvu.